

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2018 - 214

Doknr.
18968

Dato
01-11-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 4. oktober 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 9 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 9:

”Er det ministerens holdning, at et plejebarn og et adopteret barn har ret til at se sine tilknytningspersoner, netværk m.fl., hvis barnet ønsker det?”

Svar:

Det er min helt generelle holdning, at vi i sager om anbringelse og bortadoption af børn skal værne om børnenes rettigheder og inddrage børnene mest muligt i de beslutninger, der har konsekvenser for dem og deres liv. Det gælder også retten til at bevare gode og sunde relationer med personer, som barnet er tæt knyttet til. Det skal naturligvis altid ske med øje for, hvad der er bedst for barnet.

Børnenes ret til samvær med familiemedlemmer og andre personer i deres netværk mv. under henholdsvis en anbringelse eller adoption er nærmere beskrevet i lovgivningen:

1. Samvær med netværk mv. under en anbringelse

Børn og unge, som er anbragt uden for hjemmet, har ret til samvær og kontakt med deres familie og netværk herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer og venner m.v.

Kommunen har således generelt pligt til at sørge for, at forbindelsen mellem barnet eller den unge og forældre samt netværk holdes ved lige, under hensyn til barnets eller den unges bedste og under hensyn til beskyttelsen af barnets eller den unges sundhed og udvikling. Ved tilrettelæggelsen af samværet skal der lægges vægt på, at barnet eller den unge på længere sigt har mulighed for at skabe eller bevare nære relationer til forældre og netværket.

Ofte vil børn og familie og anbringelsessted selv kunne aftale rammerne for samvær og kontakt. I andre tilfælde er nødvendigt, at kommunen træffer afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten. Ved afgørelsen lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen. Kommunens adgang til at regulere samværets praktiske afvikling har således til hensigt at tilgodese barnet eller den unge.

Kun når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling eller ved viden eller formodning om overgreb, kan kommunens børn og ungeudvalg for en bestemt periode træffe afgørelse om, at samværet skal være overvåget,

eller at forbindelsen skal afbrydes, jf. § 71 i lov om social service. Afgørelser, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang om måneden, side-stilles med en afbrydelse af forbindelsen, og disse afgørelser skal træffes af børn og unge-udvalget.

Kommunens og børn og unge-udvalgets afgørelser om samvær efter servicelovens § 71 kan påklages til Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehaver og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år. Ankestyrelsens afgørelse kan efterfølgende indbringes for by-retten.

2. Samvær med netværk mv. efter en adoption

Samvær eller anden kontakt med børn, der er adopterede, kan fastsættes i medfør af forældreansvarsloven. Efter forældreansvarslovens § 20 a, stk. 1, vil der kunne fastsættes samvær eller anden kontakt mellem det adopterede barn og barnets oprindelige slægt, hvis det er til barnets bedste, jf. § 4, 1. pkt., i forældreansvarsloven, ligesom Familieretshuset og familieretten efter § 4, 2. pkt., skal have fokus på, at afgørelsen skal medvirke til at sikre barnets trivsel og beskytte barnet mod skade eller fare.

I vurderingen af barnets bedste skal der anlægges en helhedsvurdering af barnets samlede situation både på kort og lang sigt. Barnets bedste vil have betydning for såvel vurderingen af, om der skal fastsættes samvær eller anden kontakt, som fastsættelsen af vilkår og hyppighed af eventuelt samvær eller anden kontakt. Det centrale i vurderingen af barnets bedste vil være barnets ret til samvær, hvis det er bedst for barnet, ikke de oprindelige slægtnings ret.

Det vil i vurderingen af barnets bedste skulle indgå, at barnet står i en særlig situation efter en adoption, hvor der skal skabes tilknytning mellem barnet og adoptivfamilien, og hvor barnets behov for en stabil og sammenhængende dagligdag skal kunne opfyldes. Ligeledes vil de bagvedliggende årsager til, at der er truffet afgørelse om adoption uden samtykke, herunder manglende forældreevne, naturligt skulle indgå i vurderingen.

Hvis der er flere, der ansøger om samvær eller anden kontakt vil dette skulle indgå som et særskilt element i vurderingen af barnets bedste, da det kan have betydning for mulighederne for at skabe en stabil dagligdag for barnet. Ligeledes kan dette forhold have afgørende betydning for vurderingen af hyppighed og vilkår for eventuelt samvær eller anden kontakt.

Samvær eller anden kontakt vil f.eks. kunne være bedst for barnet, hvis der forud for adoptionen har været en betydningsfuld og positiv relation mellem barnet og den oprindelige slægtning, som ansøger om samvær eller anden kontakt, og det vurderes, at denne relation også fremover i barnets liv vil spille en positiv rolle.

Med venlig hilsen

Astrid Krag